

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 7. An fur acquirit dominium rei furtivæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

leve singuli accipiant, sed sine communi consilio, & auxilio, ita ut nullus sit alteri suo exemplo, vel hortatione causa furandi, quilibet peccat solum venialiter, & tenetur tantum ad restitutionem levis damni, quod infert: quia quilibet non est physica, vel moralis causa damni gravis, sed duntaxat levis. Damnum enim leve per suum furtum intulit, & non fuit alius causa nec occasio furandi, ut supponitur, nec consilio, auxilio, aliave ratione cooperatus est mortaliter damnis ab aliis illatis. Nec unum furtum ratione solius cognitionis aliorum conjungitur moraliter cum illis in ordine ad constituendum unum damnum grave imputabile singulis; nec quilibet tunc vult interpretative damnum notabile proximi, ac in illud consentit: quia quilibet non cooperatur moraliter gravi damno, & per accidens ac praeter cuiusque intentionem est, quod suum furtum cum aliis grave damnum Physice constituat.

Q. 7. An fur acquirat dominium rei furtivae?

Resp. Neg. Si ea discerni possit à rebus propriis: quia ad transferendum dominium requiritur justus titulus, ex L. 31. ff. de Acquir. rer. Domin. qui hic deest. Idem dic de usuris; quia ex hac lege nunquam nuda traditio transfert dominium, nisi praecesserit venditio aut iusta causa. Cum autem *Instit. de rerum divis.* dicitur traditione rei transferri dominium, hoc

hoc intelligitur de traditione rei cum justo titulo, quem alibi leges requirunt. At traditio usurarum est sine justo titulo, seu causâ justâ: nam ratione mutui nihil licet accipere, nec illæ liberaliter, ac sponte donantur; sed sunt bonum alienum Domino invito, ac sine justo titulo acceptum, & retentum, perinde ac pecunia à latrone extorta. Hinc qui bona fide res alienas à fure, vel usurario accepit, tenetur eas restituere vero Domino ubi primùm id rescierit; nam *nemo plus juris ad alium transferre potest, quam ipse haberet.* L. 54. ff. de Reg. Jur.

Si autem fur, vel usurarius res furtivas, vel usuras suis rebus permiscuerit, ita ut ab his discerni nequeant, & ipse habeat animum acquirendi sibi totum cumulum, earum dominium juxta multos acquirit, ex Instit. de rer. divis. & l. 78. ff. de Solut. ibi: *Si alieni nummi in scio vel invito Domino soluti sunt, manent ejus cujus fuerunt. Si mixti essent, ita ut discerni non possent, ejus fieri qui accepit, in Libris Cassii scriptum est, ita ut actio Domino cum eo, qui dedisset furti competeret.* Sed illa non loquitur de mixtione mala fide facta. Et Instit. Loco cit. id relinquitur arbitrio judicis. illud certum est remanere tunc obligationem restituendi earum valorem, & compensandi omnia damna ob injuriam illatam. Ex communi, autem sententia fur, & usurarius fiunt Domini pretii accepti ab emente bona fide rem aliquam alienam, sed cum prædicta obligatione, ex l. 49. ff. de

ff. de Furt. ibi : Quod enim ex re furtiva redigitur, furtivum non esse nemini dubium est. Nummus ergo qui redactus est ex pretio rei furtivæ, non est furtivus. Quare si hanc pecuniã fur aliquid emat, v. g. pannum, venditor fit Dominus talis pecuniæ, nec tenetur illam restituere, cum sit furis ; sed fur manet obligatus ad restitutionem. Imò fur aliquid emens pecuniã furtivã, rei emptæ dominium acquirit, ex L. Penult. Cod. Si quis alteri vel sibi, &c. Venditor verò non fit Dominus pecuniæ furtivæ, nisi quando illam cum propria miscuit, ita ut ab illa discerni nequeat, L. 78. ff. de Solut. ratio est, quia fur non habet dominium rei furtivæ sicut alter contrahens rei suæ: ergo non potest illud æquè transferre. Præterea hoc ita statutum est legibus; nec est iniquum, quia pro eo, quòd rei alienæ venditor fit Dominus pretii, ipse vicissim emptori de evictione obligatus manet.

Q. 8. An licet occultè recipere rem suam apud alium extantem?

Resp. I. Qui occultè accipit rem suam apud alium justo titulo, v. g. pignoris, locationis commodati extantem, peccat contra Justitiam, & tenetur rem illam reddere, & resarcire damnum, si quod inde evenit: quia injustè alium privat usu Juris, quod in illam rem habebat, scilicet Jure securitatem ex ea percipiendi, vel ea utendi. Qui autem rem suam apud